

22 ΜΑΡΤΙΟΥ 2025

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Βασιλείου ἱερομάρτυρος τῆς Ἀγκυρανῶν ἐκκλησίας (†362).
Καλλινίκης μάρτυρος (†252).

Εἶδησις. Κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὸ μὲν πρωὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου, τὸ δὲ ἑσπέρας ψάλλεται, ὡς συνήθως, ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι-Ϡ

A λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α A λλη λϠ ι α **A**

λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α **A**

Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

A λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α A λλη λϠ ι α **A**

λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α **A**

Στίχ. β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

A λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α A λλη λϠ ι α **A**

λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α **A**

Στίχ. γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

A λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α A λλη λϠ ι α **A**

λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α **A**

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος Δι-θ

Αποστολοι Μαρτυρες και Προφηηται
Ιεραρχαι Οσι οι και Δικαιοι
οικαλωσ τον
αγωνα τελεεσαντες
και την πιστιν τηρηη
σαντες
παρησιαν εχοντες προς τον
Σωτηηηη
ρα
υπερημων αυτον
ωσ αγαθον ικε
τευσαατε
σωθηναι δε ομεθα
τα ψυχααας
ημων

Δόξα. Νεκρώσιμον

Μνησθητι Κυριε
ωσ αγαθος των δευλων
σθ
και οσα εν βιωη
μαρτον συχωρησον
δεις γαρ
αναμαρτητος
ειμησυοδυ
νααμενος
και τοις μεταστασι
δεναιτην
ανα
παυσιν

Και νυν. Θεοτοκίον

Μητηρα γιγια
ητα αφραστφω
τος
αγγελικοις
σευμνοιστιμω
ωντες
ευ

σε βως με γα λυ υ νο ο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Εἶτα, εἰς τὴν ἀ' Στιχολογίαν φάλλομεν Καθίσματα Μαρτυρικά, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἔχον, μετὰ καὶ τοῦ Θεοτοκίου.

Καθίσματα. Μαρτυρικά.

Ἔχος ᾠδῆς Κε ρ

Κυριε το πο τη ρι ον τς πα θς σς οι

Α θλο φοροι σς ζη λω σαντες κα τε ε λι πον την

τς βι ι ς τερ πνο τη τα και γε γο να σι των Α γγε

λων συμ με το χοι αυ των ταις πα ρα κλη σε σι πα

ρα σς ταις ψυ χαις η μων ι λα σμον α μαρτι ων και το

με γα ε λε ε ος

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός εν τοις Α γι οις Αυ τς

Τα θαυ μα τα των Α γι ων σς Μαρ τυ υ ρων τει

χος α κα τα μα χη τον η μιν δω ρη σα μενος Χρι στε ο

Θε ος ταις αυ των ι κε σι ι αις βς λας ε θνωων

δι α σκε δασον της βα σι λει ας τα σκη πτρα κρα ται

ωσον^{u q} ως μο νος α γα θο ος και φι λαν θρω ω πος

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ,^{v' 22} ε θαν μα στω σεν ο

Κυ ρι ος^{u q}

Δ ι ω γ μος και κιν δυ νος υ πε ρι δοντες^{u q} και τυ

ραν των τα θρα ση μη πτο η θε εν τες^{v' 22} παρ ρη σι α τον

Χρι στο ον α νε κη ρυτ τον^{u q} και βα σα νων αι κι

σμος^{v' 22} υ πο μει ναντες στε ρως^{v' 22} ει δω λων πλα α νην κα

θει λον^{u q} και κρα τος τσ Δι α βο ο λσ οι Α θλο φο

ροι σα φως νι κη σα αν τες^{u q}

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Γ ι νω σκεις ο θε ος η μων^{v' 22} ο τι εν α μαρ

τι αις γε γεν νη με θα^{u q} δι ο σε ι κε τευ ο

μεν^{v' 22} τος με τα σταν τας εξ η μων α να παυ σον^{u q} πα

ρο ρων ως α γα θος τα πλημ με λη μα τα^{v' 22} α ως

αν θρω ποι και θνη τοι εν βι ω ε πρα ξαν^{u q} πρε σβει αις

της Θεοτοκο νεφελαν θρωωπε ^{u q}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ α'.

X^{Κε}αι ρε Πυλη Κυριου η α δι ο δευτος ^{u q}
χαι ρε τειχος και σκε επη των προστρειχωντων εις Σε ^{u q}
χαι ρε αχειμα στελι μην και απειρο γαμε ^{u q} η
τεκουσα ενσαρκι τον ποιητην σου και θεον ^{u q}
προσβουσα μη ελλειπης υπερ των ανυμων σου
των ^{u q} και προσκυνητων τον τοκοον σου ^{u q}

[Εἶτα τὸν Ἄμωμον, εἰς στάσεις β', καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν α' στάσιν· εἰς δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς β' τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Εἶτα Συναπτὴ, καὶ μνημονεύει πάλιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν.]

Τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

Ἦχος π̣' Κε ρ

Eυλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
και ωματα σου ^{u q}
Tων αγιων ο χορος ευρεπηγη ηντης ζω
ης και αιθραν παραδεισ ^{u q} ευρωκαγωτην οδον
δια της μετανοιου ας το απολωλος προβατον

ε γω ει μι α να κα λεσαι με Σωτηρ και σω ω

σο ον με

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ

Οι τον α μονον τθ Θε ο κη ρυ ξαν τες και σφα γι

ασθεν τες ωσ περ αρνες και προς ζω ην την α γη ρω α

γι οι και α ι̇ δι ον με τα τε θεν τες τθ τον εκ τε

νωσ μαρτυ ρες αι τη σασθε ο φλη μα των λυ σιν η μιν

δω ρη σα α σθε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ

Οι την ο δον την στε νην βα δι σαν τες τεθ λιμ με

νην παν τες οι εν βι ω οι τον Σταυ ρον ως ζυ γον α

ρα με νοι και ε μοι α κο λθ θη σαν τες εν πιστει δευ τε

α πο λου ε τε α η τοιμα σα υ μιν βρα βει α και

στε φητα ο ρα α νι ι α

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Ε ι κων ει μι της αρ ρη τσ δο ξης σθ ει καιστιγμα τα
φε ρωπταισματων οι κτει ρησον το σον πλασμα Δε σπο τα
και κα θα ρισον ση ευ σπλαγχνι α και την πο θει νην
πα τρι ι δα πα ρα σχομοι πα ρα δει σθ πα λιν ποι
ων πο λι τη ην με

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Ο πα λαιμεν εκ μη ον των πλα σας με και ει κο νι
σθ θει α τι μη σας πα ρα βα σει εν το λης δε πα λιν
με ε πι στρεψασεις γην εξ ης ε ληφθην εις το καθ ο
μοι ω σιν ε πα να γα γε το αρ χαι ον καλ λος α να
μορ φω ω σα α σθαι

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

A να παυσον ο Θεος τῆς δόξης σου και κα τα

ταξον αυτῆς εν πα ρα δεισω ο πᾶ χο ροι των α γι ων

Κυ ρι ε και οι δι και οι εκ λα αμ ψῶ σιν ως φω στη

ρες τῆς κε κοι μη με νῆς δόξης σου α να παυσον πα

ρο ρων αυ των παντα τα εγ κλη η μα α τα

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

T ο τρι λαμ πες της μι ας Θε ο τη τος ευ σε βως

υ μνη σω μεν βο ωντες Α γι ος ει ο Πα τηρ ο α ναρ

χος ο συ να ναρχος Υι ος και το θει ον Πνευ μα φω

τι σον η μας πι στει σοι λα τρευ οντας και τῶ αι ω

νι ὀ πυρος ε ξα αρ πα α σον

K αι νυ υν και α ει και εις τῆς αι ω νας των

αι ω νων α μην

X αι αι ρε σε μνη η Θε ον σαρκι τε κῶ σα εις παν

των σω τη ρια δι ης γε νος των αν θρω πων ευ ρα

τοτηνσωτηριαν^{ν'} διασ ευροιμεν παραδει

σον^υ θεοτοοκεαγνηευλογημενη^υ

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α^{ν'} A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο θεος^υ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α^{ν'} A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο θε^χ ο ο ο ο ο ος^υ

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῶ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἀμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἀμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἀμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κάθισμα.

Ἦχος π̄ β̄ Κε ρ

Α να παυ σον Σω τηρ η μων με τα Δι και αι
ων τς δς λς σς και τς τς κα τα σκη νω σον εν
ταις αυ λαις σς κα θως γε γραπται πα ρο ρων ως α γα
θος τα πλη μμε λη μα τα αυ των τα ε κς σι α
και τα α κς σι α και παν τα τα εν α γνοι οι α
και γνω ω σιν φι λα αν θρωω πε

Δόξα.

και παν τα τα εν α γνοι οι α και γνω ω σιν φι
λα αν θρωω πε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο εκ Παρ θε ν8 α να τει λαστω κο σμω Χρι στε
ο Θε ος υι 8ς φω τος δι αυ της α να δει ει ξας
ε λε η σον η μας

Ὁ Ν΄ φαλμὸς χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῥοσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

[Ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν καὶ]
ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μέχρι μὲν τῆς ε' ᾠδῆς
μόνος, ἀπὸ δὲ τῆς ς' ᾠδῆς μετὰ τῶν τετραωδίων κανόνων τῆς
ἡμέρας (Τριώδιον, Σάββατον β' ἑβδομάδος).

Ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Σοῦ τοὺς μεγίστους Μάρτυς εὐφημῶ πόνουσ. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. ᾠδὴ β'. ᾠδὴ γ'. ᾠδὴ δ'. ᾠδὴ ε'. ᾠδὴ ς'. ᾠδὴ ζ'. ᾠδὴ η'. ᾠδὴ θ'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην
Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα
ἄσωμεν. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῦ τὴν βασιλείον δόξαν Παμβασιλεῦ, ὁ κλεινὸς Βασίλειος,
ἀγαπήσας σταθερῶς, ἐπὶ γῆς ἐνήθλησε δι' οὗ, βασιλείας οὐρανῶν
ἡμᾶς ἀξίωσον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ ἀξιέπαινος βίος ἡ καθαρὰ, πολιτεία ἔνδοξε, τῶν ἀγώνων ἡ
τριβὴ, κληρονόμον ἔδειξε Θεοῦ, καὶ πολίτην οὐρανῶν σε
ἀπειργάσατο.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵποταγεῖς τῷ Κυρίῳ δι' ἀγαθῆς, πολιτείας πάνσοφε,
καθυπέταξας ἐχθρόν, καὶ ποσὶ συνέτριψας λαμπρῶς, ἀριστεύσας
κατ' αὐτοῦ Μάρτυς Βασίλειε.

Δόξα.

Τῆ τῶν αἱμάτων πλημμύρα τὸν νοητόν, Φαραὼ ἐβύθισας, πανστρατὶ ὡς ἀληθῶς, καὶ πρὸς γῆν ἀνέδραμες σοφέ, ἔνθα νέφος ἀθλητῶν ἀεὶ εὐφραίνεται.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ τῷ Πατρὶ συνυπάρχων μονογενής, βουληθεὶς κατώκησε, σοῦ τὴν ἄχραντον νηδύν, καὶ βροτὸς ἐγένετο Ἄγνή, σῶσαι θέλων τοὺς βροτοὺς δι' ἀγαθότητα.

Ῥδὴ γ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν Πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου. ἄσωμεν. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵψώθης οἷά περ ἀμνός, ἐπὶ ξύλου τρισμακάρο, τοὺς ξεσμοὺς ὑποφέρων, διανοίᾳ καθαρᾷ καὶ καταράσσων ἐχθροῦ, τὰς ἐπάρσεις, σθένει θείου Πνεύματος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στιγματῶν Μάρτυς καλλοναῖς, ὠραιότατος ὠφθης, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, διανοίᾳ καθαρᾷ, χαριστηρίους φωνάς, ἀναμέλπων, τῷ ἀγωνοθέτῃ σου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγίστην εὐκλειαν ζητῶν, μεγαλόφρονη γνώμη, τοὺς μεγίστους ἀγῶνας, ἐκαρτέρησας σοφέ, καὶ τὸν μέγਾਲως ἀεὶ, ἐπηρμένον, Μάρτυς ἐταπείνωσας.

Δόξα.

Ἐνθέων φύλαξ πεφυκῶς, προσταγμάτων θεόφρον, φυλακαῖς κατεκλείσθης, ὑπανοίγων τοῖς πιστοῖς, διδασκαλίας ὁδόν, τὴν εἰς πλάτος, γνώσεως εἰσάγουσαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γνωρίσας πόρρωθεν τὴν σὴν, σύλληψιν Ἑσαΐας, διὰ Πνεύματος Κόρη, διετράνωσεν αὐτήν, βοῶν· Ἴδου ἐν γαστρὶ, ἡ Παρθένο, τὸν Θεὸν συλλήψεται.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος. Ἦχος πλ. β' Δι. ς.

Ο υ κ ε σ τ ι ν α γ ι ο ς ω ς σ υ Κ υ ρ ι ε ο Θε

ος μὲ ο υ ψω σας το κε ρας των πι στων σα α γα θε
 και στε ρε ω σας η μας εν τη πε τρα της ο μο λο γι
 ι α α ασ σα ς ς ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς Βασίλειος, τὴν βασιλείαν Θεοῦ, ποθήσας ὑπήνεγκε, τὴν τῶν βασάνων πυράν, καὶ θάνατον ἄδικον· ὅθεν ἀθανασίας, ἀληθοῦς ἠξιώθη. Τοῦτον οὖν συνελθόντες, μακαρίσωμεν πίστει, πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντα ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

ᾠδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος πλ. Νη ς

υ νε χο με νον δε ξαι με φι λαν θρω πε εκ πται
 σμα των πολλων και προ σπι πτο ντα τοις οι κτιο μοις σα
 ως τον Προ φη την Κυ ρι ε και σω σον με ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος νεκρώσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου,

ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, * ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὠδὴν τό, * Ἀλληλουΐα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας. (†362)

Στίχ. Σῶαν Προφήτης εἶπεν ἀλγεῖν κοιλίαν,
Τετρημένην δὲ Μάρτυς ἀλγεῖν οὐκ ἔφη.

Εἰκάδι δευτερίῃ Βασίλειος ἐτρήθη σούβλαις.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ Σατορνίνου Ἡγεμόνος Ἀγκύρας, Πρεσβύτερος ὢν τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Ἐκκλησίας. Διαβληθεὶς δέ, παρέστη τῷ Ἡγεμόνι· καὶ ἐρωτηθεὶς, ἐπὶ ξύλου ἀναρτᾶται, καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίπτεται· καὶ αὖθις τῆς φυλακῆς ἐκβληθεὶς, εὐτόνως ἐπὶ πολὺ ξέεται, καὶ σιδήροις πεδηθεὶς τῇ φρουρᾷ κατακλείεται. Μεθ' ἡμέρας δὲ τινας, τῷ ἀποστάτῃ, διερχομένῳ τῆς Ἀγκυρανῶν, προσάγεται δέσμιος ὁ Ἅγιος· καὶ ἐρωτηθεὶς, τῷ Κόμητι Φλαβεντίῳ λωροτομηθῆναι δίδοται, ὃ καὶ θᾶττον ἐπληροῦτο· καὶ δὴ πολλῶν λῶρων ἀποσυρέντων, καὶ τῶν ὀπισθεν ἔμπροσθεν, καὶ τῶν ἔμπροσθεν ὀπισθεν, κατὰ τῶν ὠμων τοῦ Μάρτυρος κρεμαμένων, λῶρον ἓνα ἀποσπάσας ὁ ἀδάμας, ἔρριψε κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἡγεμόνος· ὁ δέ, πυρωθείσας σούβλαις κατακαῦσαι αὐτὸν ἐκέλευσε, καὶ διατρήσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ καὶ τὰ νῶτα καὶ πάσας τὰς ἀρμονίας· οὗ γενομένου, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ ἅγιοι μάρτυρες, Καλλινίκη καὶ Βασίλισσα, ξίφει τελειοῦνται. (†252)

Στίχ. Καλλινίκην τέμνουσι σὺν Βασιλίσση,
Τὰς καλλινίκους καὶ πόλου Βασιλίδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Δροσίδος (Drusilla), θυγατρὸς Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως, ὁμολογητρίας ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ πέντε Κανονικῶν, Ἀγαλλίδος, Ἀπολλυναρίας, Δαρείας, Μαμθούσης καὶ Θαΐδος, ἐν λέβητι ζέοντι τελειωθεισῶν. (†116)

Στίχ. Δροσίς ἀπῆλθεν ἐκ δρόσου τῆς τοῦ μύρου,
Ὡς ἐκ Λιβάνου Κανονικὴ πρὸς πόλον.

Δροσίς λιποῦσα πατρικὴν πᾶσαν σχέσιν,
Ἐφεῦρε Χριστόν, τὸν ποθεινὸν Νυμφίον.

Δροσίς ἀλοῦσα, τὴν πίστιν φθέγγει,
Χριστὸς δὲ Νυμφίος αὐτὴν στέφει.

Δρόσος οὐρανοῦ ἐδρόσιζε Δροσίδα,
ἐν πυρὶ σφοδρῷ διὰ Χριστὸν ῥιφείσαν.

Εἰ καὶ ἐχωνεύθητε λαμπραὶ Παρθένοι,
Ἄλλ' οὐρανοὺς οἰκεῖτε νῦν σὺν Ἀγγέλοις.

Ὁ Βασιλεὺς Τραϊανός, καθ' ἐκάστην τοῦ ζῆν ὑπεξάγων τοὺς τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας, τὰ τούτων τίμια λείψανα ἐν ἀσέμνοις καὶ βεβήλοις τόποις ἐναπέρριπτε. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἦσαν γυναῖκες πέντε ἐν Ἀσκητηρίῳ τινί, Κανονικαὶ καλούμεναι, καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ τηροῦσαι, καὶ ἔργον μετὰ τῶν ἄλλων ἀπαραίτητον ἔχουσαι, τὰ τῶν Ἁγίων λείψανα μύροις καὶ ὀθονίοις περιστέλλειν, καὶ ἀποτίθεσθαι ἐν τῷ αὐτῷ Ἀσκητηρίῳ. Τοῦτο μεμαθηκυῖα ἢ τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ θυγάτηρ Δροσίς, οὕτω καλουμένη, προσῆλθε ταῖς αὐταῖς Γυναιξί, ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς καὶ ἐσθῆτα πολῦτιμον, τῶν κουβικουλαρίων (κατακοιμιστῶν) ὑπνω συσχεθέντων, ἀξιοῦσα συναπελθεῖν αὐταῖς εἰς ἀνάληψιν σώματος Ἁγίου.

Ἄδριανὸς δὲ τις, σύμβουλος τοῦ Βασιλέως, καὶ μνήστωρ τῆς Δροσίδος, Αὐτοκράτορ δέσποτα, λέγει τῷ Βασιλεῖ, κέλευσον στήναι στρατιώτας εἰς τὴν φυλακὴν τῶν βιοθανῶν, ἵνα γινώμεν τίνες εἰσὶν οἱ τὰ σώματα αὐτῶν ἀποσυλοῦντες. Ὁ δὲ ἐπέτρεψε τοῦτο γενέσθαι· καὶ ἐπαγρυπνήσαντες οἱ φύλακες, ἐκράτησαν τὰς πέντε Κανονικὰς Γυναικας, ἅμα τῇ θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως Δροσίδι· καὶ πρῶτας ἀναγαγόντες, παρέστησαν αὐτὰς τῷ Βασιλεῖ. Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς τὴν Δροσίδα, ἐξέστη· καὶ ταύτην μὲν προσέταξε φυλάττεσθαι ἐν ἀσφαλείᾳ, εἴπως μετὰ μέλος γένηται. Ἔνεκα δὲ τῶν πέντε Γυναικῶν Κανονικῶν, ἐκέλευσε κατασκευασθῆναι χώνην μεγάλην, καὶ ἐμβληθῆναι ἐν αὐτῇ τὰς ἱερὰς Γυναικας, καὶ σὺν αὐταῖς χαλκὸν ἰκανόν, ἐφ' ᾧ, διὰ τῆς ἀναλύσεως ἀμφοτέρων, ἀναμιγῆναι τὸν χαλκὸν μετὰ τοῦ χοῦς τῶν Ἁγίων Γυναικῶν· καὶ διὰ τοιούτου χαλκοῦ κατασκευασθῆναι πυθμένας τῶν χαλκείων, τοῦ ἐκ καινῆς ἀναγερθέντος δημοσίου λουτροῦ, τοῦ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Ἀπολλωνίων ὀφείλοντος ἀναφθῆναι, καὶ ἐγκαινισθῆναι εἰς θεραπείαν τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ Εἰδωλολατρῶν.

Τούτων δὲ γενομένων, καὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων χωνευθειῶν, κατεσκευάσθη τὰ χαλκεῖα· καὶ ἀνάψαντες τὸ λουτρόν, ἐκήρυξαν πανταχοῦ λέγοντες· Ὅσοι φίλοι τῶν εὐμενῶν θεῶν ὑπάρχετε, εἰσέλθετε εἰς τὰ τοῦ δημοσίου λουτροῦ ἐγκαινία· καὶ εὐθέως συνέτρεχον ἅπαντες. Ὁ πρῶτος οὖν ὀρμήσας εἰσελθεῖν, ἐν χρόνῳ τῆς πρώτης θύρας τοῦ λουτροῦ γενόμενος, χαμαὶ πεσὼν, τὴν ψυχὴν ἀπέρριψεν, ὡσαύτως καὶ ὅσοι μετ' ἐκεῖνον προσήγγισαν· οὐδεὶς γὰρ τὴν πρώτην θύραν εἰσελθεῖν ἠδυνήθη. Τοῦτο δὲ μεμαθηκῶς ὁ Βασιλεὺς, καὶ τοὺς τῶν θεῶν αὐτοῦ λατρευτὰς προσκαλεσάμενος, εἶπατέ μοι, φησί, μήπου ἄρα παρὰ τῶν Χριστιανῶν μαγεία τις γέγονεν; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐχὶ Βασιλεῦ, ἀλλὰ τὰ γενόμενα χαλκεῖα ἐκ τῶν λειψάνων τῶν Κανονικῶν ἐκείνων Γυναικῶν τοῦτο πεποιήκασιν· κέλευσον οὖν ἕτερα χαλκεῖα γενέσθαι, καὶ οὕτως ἔξει τὸ ἐνεργόν. Καὶ τούτου γενομένου, λέγει ὁ Ἄδριανὸς τῷ Βασιλεῖ· Κέλευσον Βασιλεῦ, τοὺς προτέρους πυθμένας τῶν χαλκείων ἀναχωνευθῆναι, καὶ γενέσθαι ἐξ αὐτῶν στήλας γυναικείας γυμνάς τῶν πέντε Κανονικῶν ἐκείνων, καὶ πρὸς ὄνειδος καὶ ἀτιμίαν αὐτῶν, ἐν τῷ δημοσίῳ λουτρῷ τῆς βασιλείας σου αὐτὰς στήναι· καὶ εὐθὺς προσέταξεν ὁ Βασιλεὺς, καὶ γέγονασιν. Καὶ μετὰ τὸ στήναι ταύτας, εἶδεν ὁ αὐτὸς καθ' ὑπνοῦς πέντε ἀμνάδας ἀσπίλους, νεμομένας ἐν παραδείσῳ, καὶ ποιμένα φοβερὸν ποιμαίνοντα αὐτάς, καὶ λέγοντα τῷ Βασιλεῖ· Παρανομώτατε καὶ ἀσεβέστατε Βασιλεῦ, ἃς σὺ ἐνόμισας ἐξ ἀτιμίας ἰστᾶν, ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς Ποιμὴν ἀπὸ σοῦ ἀποσπάσας, τέθεικεν ἐν τόπῳ, εἰς ὃν μέλλει καὶ ἡ Δροσίς, ἢ ἄσπιλος ἀμνάς, καὶ σοῦ θυγάτηρ ἔλθεῖν.

Ἐξυπνος δὲ γενόμενος, ἐμάνη ὁ δυσσεβής, ὅτι μετὰ θάνατον αἱ Ἅγιοι Γυναῖκες κατήσχυναν τὰς βουλάς αὐτοῦ· καὶ κελεύει δύο κλιβάνους

ἀναφθῆναι ἐξ ἑκατέρου μέρους τῆς Πόλεως, καὶ πυροῦσθαι ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας· προστίθησι δὲ καὶ ἐπιγραφὴν ἐν τοῖς κλιβάνοις, τύπον βασιλικῆς προστάγματος ἐπέχουσιν καὶ περιέχουσιν οὕτως· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, οἱ τὸν Ἐσταυρωμένον προσκυνοῦντες, ῥύσασθε ἑαυτοὺς μὲν πλείστων βασάνων, ἡμᾶς δὲ κόπων· καὶ ἕκαστος ὑμῶν βαλέτω ἑαυτὸν ἐν οἰωδῆποτε κλιβάνῳ ἀκωλύτως ἂν αἰρεθῆ. Τοῦ τοιοῦτου οὖν διακωδωνηθέντος προστάγματος, ἀκούσασα ἡ τοῦ Θεοῦ δούλη Δροσίς, ὅτι ἕκαστος τῶν Χριστιανῶν, πόθῳ τοῦ Χριστοῦ καὶ πίστει, ρίπτουσιν ἑαυτοὺς ἐν τοῖς κλιβάνοις, ἀνατείνασα τὸ ὄμμα εἰς οὐρανοῦς, εἶπε· Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, εἰ σὸν θέλημά ἐστι σωθῆναί με, καὶ ἐκφυγεῖν τὴν μανιώδη θρησκείαν Τραϊανοῦ τοῦ ἐμοῦ πατρός, αὐτός μοι συνέργησον κουφισθῆναι τοῦ νυμφῶνος Ἀδριανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν, ὅπου αἱ πέντε Κανονικαί, αἱ ἐμὲ ὀδηγήσασα εἰς τὸν φόβον σου· κοιμῖσον δὲ καὶ βαθεῖ ὑπνῷ τοὺς ἐμὲ φυλάσσοντας, ἵνα δυνηθῶ ἐκφυγεῖν.

Ταῦτα εἰποῦσα, καὶ τὸ Βασιλικὸν σχῆμα ἀποθεμένη, ἐξῆλθεν, ἀφορητί, μηδενὸς νοήσαντος. Ἀπερχομένη δέ, ἐφ' ᾧ ρίψαι ἑαυτὴν εἰς ἓνα τῶν κλιβάνων, διενενόητο καθ' ἑαυτὴν λέγουσα· Πῶς ἀπέρχομαι εἰς Θεόν, μὴ ἔχουσα ἔνδυμα γάμου, Βάπτισμα μὴ λαβοῦσα, καὶ διὰ τοῦτο ἀκάθαρτος οὖσα; ἀλλά, Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἰδοὺ κατέλιπον τὴν βασιλείαν μου διὰ σέ, ἵνα με καταστήσης θυρωρὸν τῆς βασιλείας σου· σὺ οὖν ὁ δι' ἡμᾶς βαπτισθεὶς, βάπτισόν με ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Καὶ ὡς ταῦτα εἶπεν, ἐκβαλοῦσα ὄπερ ἐβάσταζε μύρον ἐκ τοῦ χιτῶνος αὐτῆς, καὶ ἀλείψασα καὶ ρίψασα ἑαυτὴν εἰς ἓνα τῶν καμαροειδῶν λάκκων, ἐβαπτίσασατο, εἰποῦσα· Βαπτίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Δροσίς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ φυλάξασα ἑαυτὴν ἡμέρας ἑπτὰ, μετελάμβανε τροφῆς Ἀγγελικῆς. Φιλόχριστοι δὲ τινες εὐρόντες, καὶ παραμείναντες, ἔμαθον τὰ περὶ αὐτῆς, οὕτω πάντα αὐτῆς διηγησάμενης. Τῇ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ προσευξαμένη, ἐφ' ᾧτι ἄρα διαπράξασθαι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἰσαάκ, κτίτορος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μονῆς τῶν Δαλμάτων. (†383)

Στίχ. Κτίτωρ μονῆς, σύ, ᾧ Ἰσαάκ, Δαλμάτων,
Θανῶν ἀπῆλθες εἰς τὰς μονὰς τὰς ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπαφροδίτου, ἀ' ἐπισκόπου Ταρρακινῆς (Terracina) ἐν Ἰταλίᾳ. (ἀ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Παύλου, ἀ' ἐπισκόπου Ναρβώννης (Narbonne) ἐν Βρεττανίᾳ τῆς Γαλατίας. (†290)

Στίχ. Ναρβόννης Παῦλος ἐδείχθη ἄλλος Παῦλος,
Ἐν φωτὶ Χριστοῦ ταύτην φαιδρῶς φωτίσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Λέας τῆς ἐν Ῥώμῃ, τῆς χηρευσάσης καὶ μονασάσης ἐν τῷ κοινοβίῳ τῆς Ἁγίας Μαρκέλλης. (†384)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοχάρους (Deogratius), ἐπισκόπου Καρθαγένης ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ. (†457)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ὁκταβιανοῦ ἀρχιδιακόνου καὶ σὺν αὐτῷ ἑτέρων χιλιάδων ὑπὸ Οὐννερίχου (Hunneric) τοῦ ἀρειανοῦ βασιλέως τῶν Βανδάλων μαρτυρησάντων. (†484)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Σατουρνίνου καὶ ἑτέρων ἑννέα, τῶν ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ ἀθλησάντων. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Τριενάνου (Trienan), μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Πατρικίου, καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς Κιλλέλγης (Killelga) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Δαρέρκης (Darerca), ἀδελφῆς τοῦ ἁγίου Πατρικίου Ἰρλανδίας. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φαίλβου (Fáilbe mac Píráin), ἡ ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Ἴονας ἐν Σκωτίᾳ. (†680)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Βασιλείου, ἐπισκόπου Μανγκαζίας τῆς Σιβηρίας, τοῦ θαυματουργοῦ. (†1602)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Εὐθυμίου, τοῦ ἐκ Δημητσάνης, Ἰβηροσκητιώτου, τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ξίφει τελειωθέντος. (†1814)

Στίχ. Βαΐα κρατῶν ἠδὲ Σταυρόν, παμμάκαρ,
Εὐθυμος, Εὐθύμιε, χωρεῖς πρὸς ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Βασιλείου, ἐπισκόπου Πρυλούκυ (Pryluky) ἐν Οὐκρανίᾳ, ἀθλήσαντος διὰ τυφεκισμοῦ. (†1930)

Στίχ. Πίστιν σταθερὰν ὡς βάσιν βίου ἔχων,
Ἦθλησε Βασίλειος Πρυλοῦκ δοξάσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητρίας Σοφίας, τοῦπίκλην Γρίνεβα, ἡγουμένης τῆς μονῆς Ἁγίας Σκέπης ἐν Κιέβῳ (†1941), καὶ τοῦ πνευματικοῦ αὐτῆς πατρός, νέου ἱερομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Ἰβάνωφ (†1934).

Στίχ. Θυγατέρα σὺν πατρὶ ὁμοφώνως τιμᾶν θέμις,
Ὡς Χριστῷ ἐκ ψυχῆς ταχθέντας ὁμοφρόνως.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλ' εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρμὸς τῆς ἡ' ᾠδῆς τοῦ β' τετραωδίου.

Ὡδὴ ἡ' Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος πλ' Νη ς

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο ι θε ορ ρη μο νες Παι δες εν τη κα μι
 νω συν τω πυ ρι και την φλο ο γα κα τα πα τιν τες
 υ πε ψαλ λον ευ λο γει τε τα ε ερ γα Κυ
 ρι ι σ τον Κυ ρι ο ο ο ο ο ον

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν

- 3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
το κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν

- 4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
το κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν

- 5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο

το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

- 6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

εἶτα ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' τετραωδίου

ᾠδὴ θ' Ὁ Εἰρμός.

ᾠχος πλ Νη ρ

Μεγαλυνομεεν σε την Μητεερατῆ
φωτος και δοξαζομεεν σε Θεοτοοκε Παρ
θεενεως τεκυσαν Χριστον τον Σωτηρατωνψυ
χωων ηημων

και τὸ Ἄξιον ἐστίν

ᾠχος πλ Νη ρ

Ἄξιον ἐστίν ὡς ἀληθως μακαριζειν
σε την Θεοτοκον την αιμακαριστον

και πα να μω μη η τον και μη τε ρα τς ε Θε ε η
 μων την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Εἶτα τὸ Φωταγωγικόν, τὸ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον, δίς.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

(μέλος Δοσιθέου Κατουνακιώτου)

Φ ω το δο τα Κυ ρι ε Ε ξα πο στει λον το
 φω ως σ και φω ω τισον την καρ δι αν μη πρε σβειαις
 των Α γι ων σ και σω σον με

Φ ω το δο τα Κυ ρι ε Ε ξα πο στει λον το
 φω ως σ και φω ω τισον την καρ δι αν μη πρε σβειαις
 της Θε ο το ο κς και σω σον με

Καὶ τὸ Νεκρώσιμον Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

Ο και νε κρων και ζω ων των ε ξου σι α
 ζων ως Θε ος και δι α των σων α γι ων πα
 σαν την γην φω τα γω γων δη μι κρη γε των α
 παν των τας α νυ μνη ντας σε σω ζε

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ο γλυ κα σμος των Α γγε λων των θλι βο με
 νων η χα ρα Χρι στι α νων η προ στα τισ Παρ
 θε νε Μη τηρ Κυ ρι ο αν τι λα βη μη και
 ρυ υ σαι των αι ω νι ων βα σα νων

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα ρ

Π α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε
 σα α τω ω τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον
 αι νει τε το ον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ων
 ου ου ρα α α νων αι νει τε α αυ το ο ον
 εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε πει υ υ μνος

τω ω Θε ε ω

A Πα
ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες

οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει

ει ει ει τε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του σοι προπει υ υ μνος τω ω

Θε ε ω

τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου 4 ιδιόμελα τοῦ ἤχου

Ἦχος π̣ά ρ̣ Κε ρ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ·
αι νει τε

αυ τον κα τα το πληθοστης με γαλω συ νησαυ τσ

E υ λο γη με νος ο στρα τος τσ βα σι λε ως των

σ ρανων ει γαρ και γη γε νεις υ πηρ χον οι α θλο φο

ροι αλ λα α γγε λι κην α ξι αν ε ε σπευ δον

φθα α σαι των σω μα α των κα τα φρο νη σαντες και

δι α των πα θη μα α των της των α σω μα των α

ξι ω θεν τες τι μης διο ευ χαις αυ των Κυ ρι ε σω σον

τας ψυχας ημων ^{u q}

Στίχ. β'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· ^{u q}
αι νει τε αυ

τον ^{v' 22} εν ψαλτηρι ω και κιθαρα ^{u q}

Ο ι Αθλοφοροισ Κυριε τας ταξις των Αγγε

λων μιμησαμενοι ^{v' 22} ως ασωματοι ταις βασανοις ε

νε καρτερησαν ^{u q} μονολογιστον ελπιδα εχο

ντες ^{v' 22} των επηγγελμενων αγαθων την απολαυσιν ^{u q}

ταις πρεσβειαις αυτων Χριστε ο Θεος ημων ^{v' 22} την

ειρηνην δωρησαι τω Κοσμω ^{u q} και ταις ψυχαις ημων

το μεγαλεος ^{u q}

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· ^{u q}
αι νει τε αυ

τον ^{v' 22} εν χορδαιαις και οργανω ^{u q}

Ο ι ααγιοι Μαρτυρες επι της γηης

ηγωνισαντο ^{u q} τω αερι ενεκαρτερησαν

τω πυρι ιπαρεδοθησαν ^{u q} το υδωραυτας υ

πεδεξατο εκεινων εστιν η φωνη ^{u q} διηλθο

μεν δι α πυ ρος και υ दा τος και ε ξη γα γες η
μας εις α να ψυ χην ταις πρε σβει αις αυ των ο Θε ος ε
λε η σον η μας

Στίχ. δ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
πα σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ ρι ον

Ε ν ταις βα σα νοις ο ντες οι Α γι οι α γα λλο με
νοι ε βο ων συ να λ λα γ μα τα η μιν ε στι τα αυ τα
προς τον Δε σπο την α ντι γαρ των ε πα νι στα με νων
μω λω ω πων τω σω μα τι φω τει νον εν δυ μα
εν τη α να στα σει ε παν θη σει η μιν α ντι γαρ της
α τι μι ι ας οι στε φα νοι α ντι δε σμω τη ρι
ων ο Πα ρα δει σος και α ντι της με τα των κα
κω ρων κα τα δι ι κης η με τα των Α γγε λων δι
α γω γη ευ χαις αυ των Κυ ρι ε σω σον τας ψυ χας
η η μων

Δόξα. Νεκρώσιμον.
Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος π̄̅ϛ̅ Κε ρ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι
Συεπλασας με Κυριε και εεθηκας επ
εμε την χειρα σου και ενετειλω μοι και ει ει
πας εις γην πααλιν πορευση οδηγησον με εις
ευθειαν οδοον σου συχωρησον μοι τα πλημμε
ληματα μου και σωσον με δεομαι φιλαανθρω
πε

Και νυν. Θεοτοχίον.

Ἦχος π̄̅ϛ̅ Κε ρ

Και νυν και αι και εις τας αιωνων των
αιωνων αμην
Μακαριζομεν σε Θεοτοοκε Παρθε ε
νε οτι εκσα ανετειλεν ο ηηλιος της δι
και ο συνης Χριστος ο εεχων το μεγαλε
ο ο ο ο ος

* * *

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἕμνουμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰώνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθη ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα * Κύριε, ἐλέησόν με * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ

Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶνων.

Στιχηρὰ Νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους,

ῶν, καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις ἤχοις τοιούτων προσομοίων, ἡ ἀκροστοιχὴς ἔστι :

Σοῦς, Χριστέ, δούλους γράφον ἐν ζώντων βίβλω.

Χαίροις ἀσκητικῶν. Ἦχος Πάσα

Αι αἰ γλη τὲ σὲ προ σω πᾶ Χρι στε τὲς με
τα στα ντας ὡς οἱ κτιζ μων κα τα τα ξον σκη νω σας
εις το πον χλο ο ἡς ε πι υ दा των της σης
α κραι φνης και θει ει ας α πο λου σε ὡς ἐν κο ολ
ποις α νε σε ὡς Α βρα αμ τὲ προ πα το ρος
ἐν θα το φως σὲ καθα ρως α να φαι νε ται και προ
χε ο νται αι πη γαι της χρη στο τη τος ἐ ἐ
ἐν θα πε ρι χο ρευ σι τρα νως α γαλλο με ναι
αι των Δι και ων χο ρει ει αι πε ρι την σην α γα
θο τη τα μεθ ων κα τα τα α ξαι τὲς οἰ κε τας
σὲ πα ρα α σχὲ το με γα ε λε ος

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω και προ σε λα βᾶ Κυ ρι ε

Ψ α αλ λειν πα ναρ μο νι ω φω νη ^{u q} δο ξο

λο γειν τε το σον κρα τος ευ δο κη σον ^{o u q} Οι κτιρ μον

τς με τα στα α ντας εκ των προ σκαι ρων προς σε ^{o u q}

τον Δε σπο την πα α ντων και Φι λαν θρω πον ^{u q} δι δα ρς

ω ραι ο τη τι τς κα α λ λς εκ λαμ πε σθαι ^{u q}

και της γλυ κει ασ και τε ρ π ης με τς σι ας σς ^{o u q} α πο

λαυ ειν τε και τρυ φαν κα θα ρω τε ρον ^{u q} ε ε

εν θα πε ρι τον θρο νον σς ^{u q} χο ρευ ς σι Α γγε λοι ^{Δ o u q}

και των Α γι ων χο ρει ει αι ^{u q} χα ρ μο νι κως πε ρι

ε πς σι ^{u q} μεθ ων τοις σοις δς ^{o u q} λοις την α να παυ

σιν πα ρα α σχς και με γα ε λε ος ^{u q}

Στίχ. Και τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ^{u q} εις γε νε αν και

γε νε αν ^{u q}

Ο ο πς των Προ φη των ο χο ρος ^{u q} των Α

πο στο λων και Μα ρ τυ ρων τα τα γ μα τα ^{o u q} και παν τες

οι απ αι ω ω νος δι και ω θεν τες τω σω ^{o u q}

σω τη ρι ω πα α θει και τω αι μα τι δι ο ο
 ε ξη γο ρα σας τον αιχ μα α λω τον αν θρω πον
 ε κει τος πι στει κοιμη θε ντας α να παυ σον ως φι
 λαν θρω πος συγ χω ρων ο σα η μαρ τον μο ο
 ο νος γαρ α να μαρ τητος εν γη πε πο λι τευσαι
 α γι ος ον τος και μο ο νος εν τε θνε ω σιν ε
 λευ θε ρος δι ο τοις σοις ο ο λοις την α να παυ
 σιν πα ρα α σχα και με γα ε λε ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι

Και νυν και αι και ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην

Νο ο μω της α μαρ τι ας η μας δε ο ο
 λω με νος η λευ θε ρω σας Δε σποι να εν μη τρα
 τον νο μο δο ο την και Βα σι λε α Χρι στον

σου λα βῆ σα μο ο νη Μητροπαρθε νε δι ὀ ὀ
 δι και ὀ με θα δω ρε α α τε και χα ρι τι
 ον νυν δυ σω πει τας ψυ χας των υ μνη ντων σε Θε
 ο μη το ρα βι βλω ζω ντων εγ γρα ψα σθαι
 ο ο ο πως τη με σι τει α σα σω θε ντες Πανα
 μω με της τῆ Γι ὀ σα ευ κται αι ας α πο λυ τρω
 σε ως τυ χω μεν αυ τον προ σκυ νῆ ὀ ντες τον πα ρε
 χο ντα τω Κο ο σμω το με γα ε λε ο ο ο ο ο ο
 ος

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 134 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ

τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια. Τὰ τοῦ Σαββάτου.

Ἦχος $\underline{\underline{\Delta}} \underline{\underline{\alpha}} \underline{\underline{\iota}} \underline{\underline{\theta}}$

Αποστολοι Μαρτυρες και Προφηηται
Ιεραρχαι Οσιοι και Δικαιοι
οικαλωσ τον
αγνωνα τελεεσαντες
και την πιστιν τηρηη
σαντες
παρησιαν εχοντες προς τον
σωτηηηηη
ρα
υπερημων αυτον
ωσ αγαθον ικε
τευσαατε
σωθηναι δε ομεθα
τα ψυχααας
ημων

Δόξα. **Νεκρώσιμον**

Μνησθητι Κυριε
ωσ αγαθος των δεδλων
σθ
και οσα εν βιωη μαρτον
συχωρησον
δεεις γαρ
αναμαρτητος ειμη
συοδυ
νααμενος
και τοις μεταστασι
δεβαιτην
ανα

παυσιν

Δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Μη τηρ α γι ι α η τσ α φρα στσ φω
 τος α γγε λι κοις σε υ μνοις τι μω ω ων τες ευ
 σε βως με γα λυ υ νο ο με ε εν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141 2)

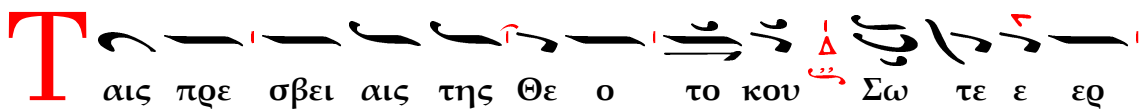
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψα' 3)

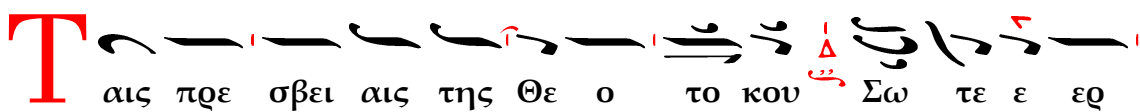
Ταῖς πρεσβειαῖς τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

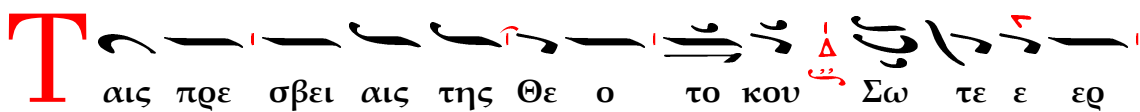
Ταῖς πρεσβειαῖς τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

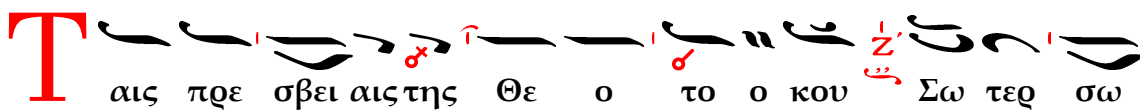
Ταῖς πρεσβειαῖς τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτερ σω

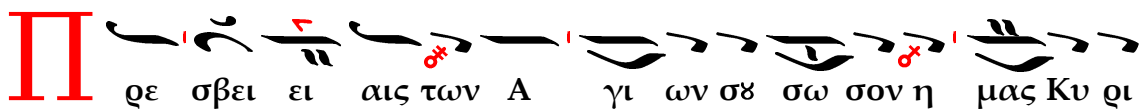
σον η μας αας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Πρεσβειαισ των Αγιων σωσον η μας Κυρι

ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σα σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σα σω σον η μας Κυ ρι
ε

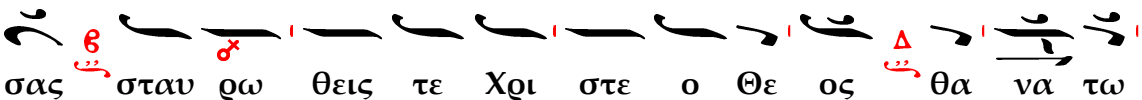
Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σα σω σον η μας Κυ ρι
ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νος Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη

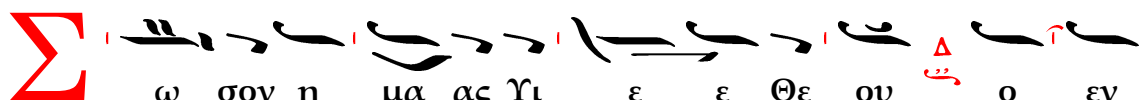

 σας σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω
 θανατον πατηησας εις ων της αγιας Τρι
 αααδος συνδοξαζοομενος τω Πατρι
 και τω Αγιω Πνευματι σωσον ημα
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

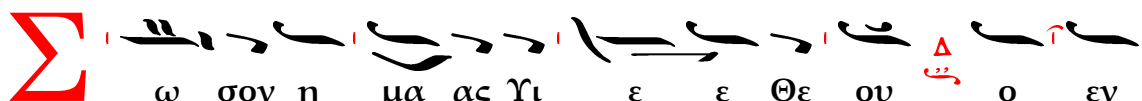
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148' (94).

Στίχ. α'. Δευτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (148'1)

 ωσον ημαας Υι εε Θεου ο εν
 Αγι οι οις θαυμαστος ψαλλον τας σοι αλληλη
 ρια

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (148'2)

 ωσον ημαας Υι εε Θεου ο εν
 Αγι οι οις θαυμαστος ψαλλον τας σοι αλληλη
 ρια

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (148'3)

 ωσον ημαας Υι εε Θεου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψα λλον τας σοι αλ λη
 λυ ι α α α

Ψάλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο
 ος

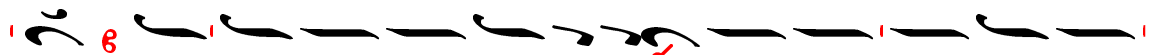
ὁ β' χορός:

ψα λλον τας σοι αλ λη λυ ι α

Ἀπολυτίκια.

ᾠχος Δι-θ

Α πο στο λοι Μα ρ τυ ρες και Προ φη η ται Ι
 ε ρα ρχαι Ο σι οι και Δι και οι οι κα λως τον
 α γω να τε λε ε σαν τες και την πι στιν τη ρη η
 σαν τες πα ρ ρη σι αν ε χοντες προς τον Σω τη η η η

 ρα υ περ η μων αυ τον ως α γα θον ι κε

 τευ σα α τε σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας

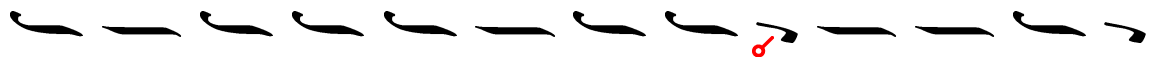
 η μων

Νεκρώσιμον

Mνη σθη τι Κυ ρι ε ως α γα θος των δε δλων

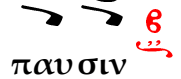
 σα και ο σα εν βι ω η μαρ τον συ γω ρη σον

 δ δεις γαρ α να μαρ τη τος ει μη συ ο δυ

 να α μενος και τοις με τα στα σι δε ναι την α να

 παυσιν

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκια.

Δόξα. Νεκρώσιμον

Ἦχος πλ. Γα ρ

Mε τα των Α γι ων α να παυ σον Χρι στε ο

 Θε ος τας ψυ χας των δε λων σα εν θα σκ ε

 στι πο νος δ λυ πη δ στε νε γ μοσ αλ λα ζω η η α

 τε λε ευ τη τος

Καὶ νῦν. **Μαρτυρικόν.**

Ἦχος **Πλὴ Γα ε**

Ω ς α παρ χας της φυ σε ως τω φυ τερ γω τη ης
κτι σε ε ως η Οι κς με νη προ σφε ρει σοι
Κυ ρι ε τς Θε ο φο ρς Μαρ τυ υ ρας ταις αυ
των ι κε σι αις εν ει ρη νη βα θει α την Εκ
κλη σι ι αν σδ δι α της Θε ο το κς συν τη
ρη σον πο λυ ε λε ε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος **Δι θ**

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις του βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α γι ι ι α α γι

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ. β΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς λα΄).

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε, πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

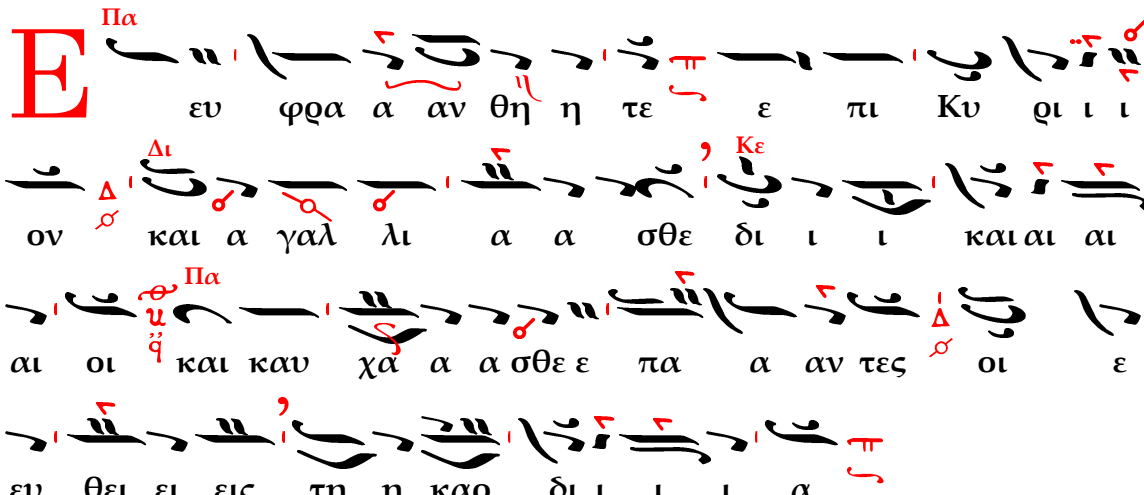
Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Ἦ οὐ ψάλτης.

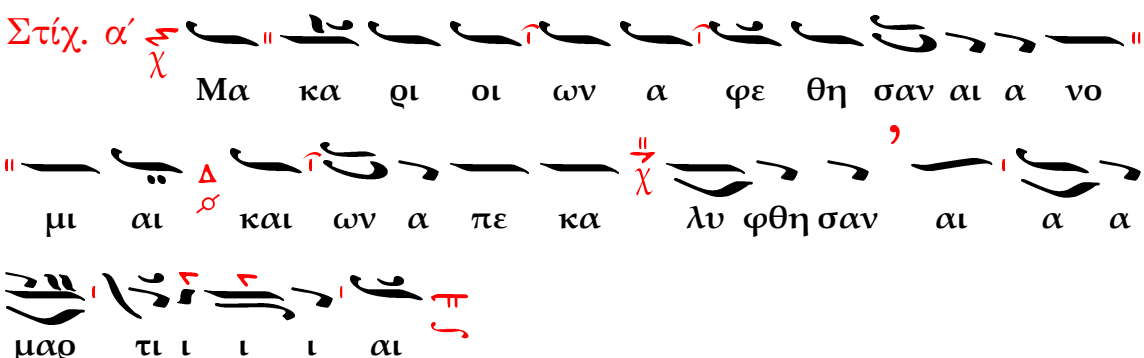
Μέλος Σίμωνος Καρᾶ

Ἦχος Πα

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κυριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι καὶ καυχᾶσθε ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι

Στίχ. α΄ Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κυριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι καὶ καυχᾶσθε ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι

ευ θει ει εις τη η καρ δι ι ι ι α

Στίχ. β' Μα κα ρι ος α νηρ ω ς μη λο γι

ση ται Κυ ρι ος αμαρ τι ι αν ς δε Ε στιν εν

τω στο μα τι αυ τς ς ς δο ο ο ο λος

Ε^{Πα} ευ φρα α αν θη η τε ε πι Κυ ρι ι ι

ον και α γαλ λι α α σθε δι ι ι και αι αι

αι οι και καυ χα α α σθε ε πα α αν τες οι ε

ευ θει ει εις τη η καρ δι ι ι ι α α α α

α

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἀναμιμνήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες, πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων. Τοῦτο μὲν, ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θεατριζόμενοι· τοῦτο δέ, κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γεννηθέντες· καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξιν ἐν Οὐρανοῖς, καὶ μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἣτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρεῖαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες, κομίσητε τὴν ἐπαγγελίαν. Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἤξει, καὶ οὐ χρονιεῖ. Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

[Καὶ Νεκρώσιμος.]

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ξδ'-ρα').

Ἦχος Πα. ς

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ α α

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε·
κα τα

σκη νω σϑσιν εν ται αις αυ λαι αι αις σϑ

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ α α

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
εις γε νε α αν και γε

ε νε ε ε α α α α αν

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α α α α A λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α
 λλη η η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇
 α α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἡμέρας (Σαββάτου Γ' Νηστειῶν).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (β' 14-17).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδε Λευῖν τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· τί ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει; καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

[καὶ Νεκρώσιμον.]

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

ο ξα α σοι ^Δ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^Δ δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι ^Δ

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι' θ

^{Δι} ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε ^{ν-ρ' ς}
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρθ ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι Ται αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρσ σ σ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λσ σ σ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣ Δι̣

Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι

α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ

δόξης κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἐλεονειρηνησθυσιαναινεσε

ως

ΚαίμετατουΠνευματοοσου

ΕχομενπροστονΚυριον

Αξιονκαιδιιιικαιον

ΑγιοςΑγιοςΑγιοςΚυριοςΣαβ

βαωθπληρηςοουρανοςκαιηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιστοιςευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριιουουωσαναεντοιςυψιιι

ιιιιστοις

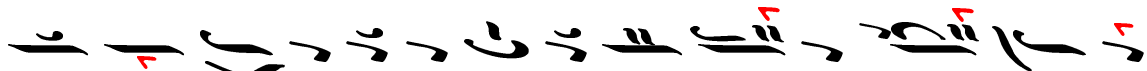

Αμηνηην

Αμηνηνην

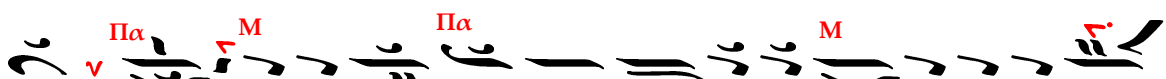

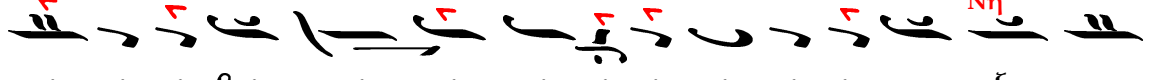
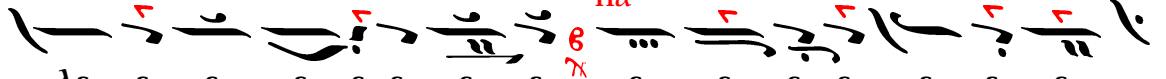

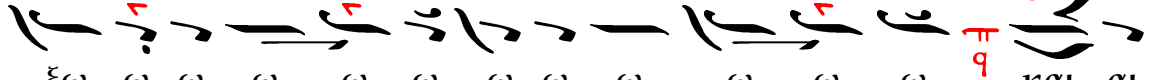
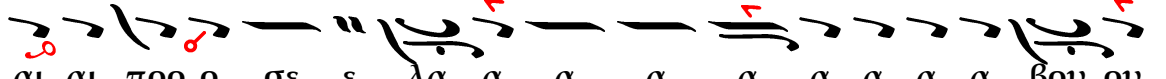
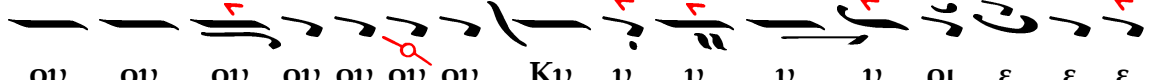
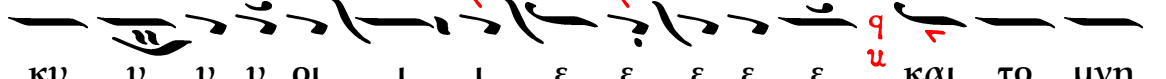
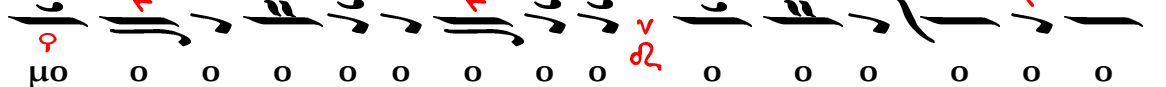
Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε
 εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

 Θε ε ε ο τ ο κ ο ν σε με γ α λ υ υ ν ο ο ο

 με ε ε ε εν

Τῷ Σαββάτῳ. Πέτρου Λαμπαδαρίου Ἦχος Πα ρ

M α κα α α α α α α α α α α α α

 α α α α α ρι ι ι ι ι ι ι ι ι μα κα

 α α ρι ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

 οι οι οι ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ους ε ξε ε

 λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ξε λε ε ε

 ξω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω και αι

 αι αι προ ο σε ε λα α α α α α α α α βου ου

 ου ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε

 κυ υ υ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε και το μνη

 μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς ς εν
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σθ
Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
λθ ι α α α

Ἐὰν ὑπάρχουν κόλλυβα ὑπὲρ κεκοιμημένων, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ. καὶ μνημονεύονται παρὰ τοῦ ἱερέως τὰ ὀνόματα ὑπὲρ ὧν τὰ κόλλυβα:

ΕΥΛΟΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΛΛΥΒΩΝ

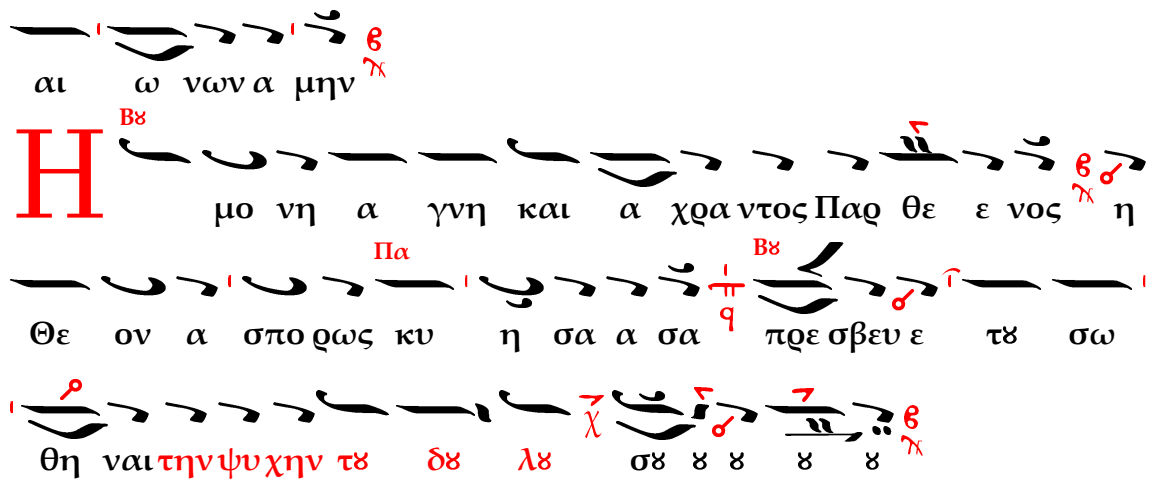
ᾠχος *λατος* Βου *ς*

Μ^{Β8} ε τα πνευ μα α των δι και αι ων ^Δτε τε λει
ω με ε νων ^ετην ψυ χην ^{τ8} δ8 λ8 σ8 Σω ω τερ α να
παυ σον ^εφυ λατ των αυ την ^Δεις την μα κα ρι αν ζω
ην την πα ρα σοι φι λαν θρω πε ^ε

Ε^{Β8} ις την κα τα παυ σιν σ8 Κυ ρι ε ^Δο που
πα αν τες οι α γι οι σ8 α να παυ ο νται ^{Πα}α να πα
αυ σον ^εκαι την ψυ χην ^{τ8} δ8 λ8 σ8 ^Δο τι μο νος υ
πα ρχεις α θα νατος ^ε

Δ^{Β8} ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δκαι Α γι ω Πνευ μα τι ^ε
Σ^{Β8} υ ει ο Θε ος ημων ^Δο κα τα βας εις α
α δην ^εκαι τας ο δυ νας λυ υ σας ^Δτων πε πε δη
με ε νων ^εαυ τος και την ψυ χην ^{τ8} δ8 λ8 σ8 Σω ω
τερ α να παυ σον ^ε

Κ^{Β8} αι νυν και α ει ^Δκαι εις τ8ς αι ω νας των

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ [.....] καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς αὐτοῦ ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου [.....], ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτοῦ πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις, ἢ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα,

καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Ὁ ἱερεύς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου [...], Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιωμακάριστε καὶ ἀείμνηστε ἀδελφέ ἡμῶν. (γ')

Ὁ χορός·

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

Αἰωνία ἡ μνήμη ἡ μνη αἰωνία Αυτῆ μνη
α ἡ μνη ἡ μνη αἰωνία Αυτῆ μνη
μη
τρὶς μὲ τέλος: αἰωνία Αυτῆ μνη
μη

Εἶτα·

Ἦχος Δι-θ'

Εἰη το ὄνομα Κυρι ε ευ λο γη με
νον α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος
Το ὄνομα Κυρι ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τῶ νυν και ε ως

τ αι ω ω νο ο ος

Ἀπόλυσις: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...
Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

* * * * *